

Palstateksti

Kansankirkon hairahdus

Aion osoittaa tämänkertaisessa tekstissäni hairahduksen, mikä on valtionkirkon opetuksessa. He ovat kulkeneet kauaksi evankeliumin totuudesta. Tarkoitukseni ei ole kuitenkaan hyökätä eri uskontokuntien kimppuun, vaan puhua **totuudesta ihmis-sielujen pelastumisen tähden**. Tiedämmehän käytännön, mitä kansamme kirkko käyttää rituaalina, liittäessään ihmiset jo lapsena kirkkonsa helmoihin. Ylipäätään nämä miltei kaikki ihmiset **elävät jumalattoman elämänsä** täysin piittaamatta Jumalasta ja Hänen tahdostaan. **Papit** vain **tuudittavat tätä synnin unta** ja **ihmisjoukot kulkevat** kohti **helvetin** kauhuja.

Raamatun aikoina juutalaisilla oli hyvin samanlainen tilanne. Heidän täytyi tehdä, lain ja sen ajan tapojen mukaan, jokaiselle syntyvälle lapselle **tietyt rituaalit** Herran temppelissä. Nuo ihmiset ajattelivat, että he **kelpaisivat Jumalalle**, tehdessään heille säädetyin lain mukaan ja noudattaessaan lain ulkoiset elementit, mutta se ei kuitenkaan riittänyt. He olivat **syyllystyneet** moniin rikkeisiin, synteihin ja Jumalasta erossa elämiseen. Vaikka he yhden teon noudattivat, he rikkoivat toisessa ja Paavali puhui tästä, muistuttaen myös meidän aikanamme verrattavaan tilanteeseen:

"Ympärileikkaus on kyllä hyödyllinen, jos noudatat lakia, mutta jos olet lain rikkoja, sinun ympärileikkauksesi on menettänyt merkityksensä. Jos ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö häntä ole pidettävä ympärileikkattuna, vaikka häneltä puuttuukin [lihaan tehty] ympärileikkaus? Ulkonaisesti ympärileikkaamaton, joka noudattaa lakia, on tuomitseva sinut, joka **lain kirjaimesta** ja ympärileikkauksesta **huolimatta olet lain rikkoja**. Eihän oikea juutalainen ole se, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä oikea ympärileikkaus ole vain ulkonaisesti ruumiissa tapahtuva. Oikea juutalainen on se, **joka on sisällisesti** juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on **sydämen ympärileikkaus Hengessä eikä pelkkä ulkonainen toimitus**. Hän saa kiitoksensa Jumalalta eikä ihmisiltä. Room.2:25-29[*JKR]

Eli, **historia** vain **toistaa itseään** ihmismielen pienissä ajatuksissa. Jostain syystä ihmiskunnalla on ollut aina **voimallinen tarve korvata aito Jumalan tunteminen jollain esineellä tai tavalla toimia**. Puhutaan kyllä kauniisti ja hyvistä hengellisistä argumenteista, mutta käytännössä elämän teoilla kielletään se kaikki ja sydän on kaukana Jumalasta.

"Heissä on jumalisuuden **ulkokuori**, mutta he **kieltävät sen voiman**. Karta sellaisia." 2.Tim.3:5[*JKR]

"Ei jokainen, joka sanoo Minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, **vaan se, joka tekee taivaassa olevan Isäni tahdon**." Matt.7:21[*JKR]

Vapaita suuntia saatetaan moittia Sanan kirjaimellisesta noudattamisesta, ikään kuin yhteiskuntien ja hengellisten kenttien ongelmat johtuisivat siitä, että noudatetaan Jumalan sanaa! – eli juuri siitä tekijästä, joka ohjaa meitä Jumalan tuntemukseen ja Hänen Henkensä läheisyyteen!

"niille, jotka joutuvat kadotukseen siksi, etteivät ole **ottaneet vastaan rakkautta totuuteen**, voidakseen pelastua. Sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he **uskovat valheen**, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan ovat mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:10-12

Tajuammeko lainkaan todellista ongelmaa kirkkojemme ja seurakuntien sisällä? Ymmärrämmekö, että meiltä puuttuessa todellinen Jumalan tuntemus, aivan turhaan puhumme kauniisti Jumalan asioista? – Vai luuletko jumalattoman todellakin tietävän mistä hän puhuu hänen opettaessaan Jumalasta?! – **Syntyy harha**, että ME ylläpidämme Jumalaa touhuillamme, eikä Hän meitä! *Mietipä, voisiko ihminen ylipäätään ylläpitää sanoiltaan tai suurilla eleillään koko kaikkeuden luoja?! – Tämä koskee kaikkia kirkkokuntia ja seurakuntia. Jos puuttuu Jumalan todellinen tunteminen ja Hänen läsnäolonsa, turhaan pidämme juhla-kokouksiamme, kirkkonmenojamme ja mahtailamme kauniilla tempeleillämme!*

Mitä Hän, Luojamme todellisuudessa tahtoo ja odottaa meiltä sanansa mukaan?

- Uskoa Poikaan ([1.Joh.3:23](#))
- Kuuliaisuutta ([5.Moos.10:12](#))
- Yhteyttä uskon kautta ([Joh.17:21-23](#))
- Jumalan tuntemusta ([Hoos.6:6](#))
- Rauhasa ja sovussa elämistä kaikkien ihmisten kanssa, mikäli se meistä riippuu. ([Room.12:18](#))
- Teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä. ([Miika 6:8](#))
- Oman ristinsä kantamista. ([Luuk.14:25-35](#))
- Vaeltamista kutsumuksensa arvon mukaisesti ([Ef.4:1](#))
- Armon omaksumista Jeesuksen Lunastus ja sovitusyössä, ja sen jakamista myös lähimmäisilleen. ([Jes.30:18](#), [Ef.2:8-9](#), [Matt.18:33](#), [Snl.14:31](#))

Tärkeää ei ole siis rituaalin oikea suorittaminen ja ajankohta, vaan **yhteys Jumalan kanssa** päivittäisessä elämässä. – Myöskään *"me-henki"* toisiin nähden, ei kuulu aitoon kristillisyyteen, koska Jumalan sana kieltää itsensä parempana pitämisen. ([Fil.2:3](#)) **Tarkoituksellista** ei siis ole, että kirkkokunnat **kiistelevät oikeaoppisuuksistaan** ja linjauksistaan, vaan se, että edelleenkin **aito ja puhdas usko** Jeesukseen Kristukseen ja Hänen Sanansa saisivat olla **tärkeimmällä sijalla** Evankeliumin ytimessä. – Kiitos Jumalan, Hän on edelleenkin **tie, totuus ja elämä!**

Mitä ovat inhimillinen kiihkoilu tai suoritettut sakramentit **aidon ja oikean** Jumalan tuntemisen rinnalla?! Uskovina kyllä teemme tiettyjä hengellisiä asioita, mutta ne eivät saa olla missään tapauksessa **uskomme kohde!** Seurakunnassa käymiset, siellä suoritettut palvelutehtävät, elämän tavat ja muodostuneet käsitykset pitäisi olla ainoastaan **USKOA SEURAAVIA TEKIJÖITÄ.** Jumalan tuntemusta ja Häneen uskomistaan **seuraa** tiettyjä näkyviä **merkkejä** elämässä, ([Mark.16:17-19](#)) - ei päinvastoin, että tekisimme tekoja, joissa sitten syntyi Jumala, **ikään kuin Jumala tulisi ihmisestä!** ([Apt.3:12](#)) - Saatamme puhua uskon suuntauksista, väitellä oppikysymyksistä ja olla montaa mieltä, mutta **ainut oikea uskon suunta on kuitenkin Jeesus Kristus.** Hänessä ja Hänen kauttaan saamme sielulle pelastuksen. Hän on edelleenkin ainut välimies, meidän ja Jumalamme välillä. ([1.Tim.2:5](#)) Siinä on suuntaus, tie, totuus ja elämä, ja Hänellä on vielä tänäänkin iankaikkisen elämän sanat! ([Joh.6:68](#))

Kuinka nöyrälle paikalle tämä viekään minut! **Kaikki tekemiseni ja vaivannäköni ovat turhaa, ilman Jumalan tuntemusta ja Hänen todellista läsnäoloaan elämässäni.** Kirjoitan tätä voimakkaan Pyhän Hengen kosketuksen alla ja tiedän, että Hän tahtoo herättää meitä seuraamaan uskon kuuliaisuudessa tahtoaan ja eläväksi tekevää voimaansa. – Olenko *minä löytänyt Jumalan?* – En, vaan Hän on löytänyt minut, niin kuin Hän löytää jokaisen eksyneen ja hairah-tuneen. Joskus on kyllä hyvä "*määkiä,*" kuin lammas eksyneenä ja pusikkoon takertuneena, - ikään kuin merkiksi etsivälle Herralle, Hyvälle Paimenelle; "*täällä minä olen, tule auttamaan, pelastamaan, nostamaan ja kantamaan. Tule ja näytä missä mennään ja anna ymmärrys, viisaus ja taito toimia tahtosi mukaan!*" ([Matt.19:14](#))

Mitä hyötyä on käskyistä ja määräyksistä, ohjeista ja rituaaleista ilman Jumalaa ja Hänen tuntemustaan? – Ei juurikaan mitään merkittävää, sillä elämäni ilman Jumalan läsnäoloa johtaisi kadotukseen, eli ikuisen tuohon. En kykenisi omassa voimassani ja viisaudessani varjelemaan itseäni ja kulkuani siten, että se päättyisi kerran taivaaseen. On selvää, että minun tulee uskoa ja rakentaa luottamus Herraan, eletävä Hänen voimassaan ja läheisyydessään saavuttaakseni sielulleni pelastuksen. Tämähän on käytännössä sitä, että teenpä mitä tahansa, teen sen, kuin Herralle. ([Kol.3:23](#)) Lisäksi kaiken, mitä ajattelen, ymmärrän ja näen, haluan asettaa Jumalan läpivalaisuun, eli Hänen tahtonsa alle. Sinne vien oman syntisyyteni, heikkouteni, ihmissuhteeni, murheeni, iloni ja suruni, työni ja toimeni. ([Ps.37:5](#))

Olenko oikeassa vai väärässä? – *Mitä merkitystä sillä on,* koska **Jumala ei ole väärässä.** Hän on oikeassa paikassa ja oikeaan aikaan. Hänellä on oikeat ajatukset ja suuntaviivat. **Ne ovat hyvät** ja niiden mukaan on ihmisen hyvä elää. Mikäli sinä olet oikeassa, enemmän kuin minä, ole vain, mutta **ole**

Herrassa! Jos olen väärässä jossain kohdin, olen Herrani kanssa ja **Hän** kyllä **kykenee johtamaan** minutkin koko **totuuteen,** ilmoituksensa mukaan. ([Joh.16:13](#)) - Taistelu ei ole siis oikeasta ja väärästä, vaan Jumalan tuntemuksesta. Teemmepä mitä ja kuinka tahansa, sen tulisi johtaa Jumalan tuntemiseen ja Hänen armonsa osallisuuteen.

Synti ja hairahdus kirkoissamme on siis siinä, että "hakkaamme itsellemme särkyviä vesiaaltoja ja hylkäämme elävän veden lähteen."

"Minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: **Minut, elävän veden lähteen,** he ovat **hylänneet** ja hakanneet itselleen vesiaaltoja, särkyviä säiliöitä, jotka **eivät pidä vettä.**" Jer.2:13[*JKR]

Luulemmeko todella, että koko jumalaisuus mahtuisi kastemaljaan tai johonkin tiettyyn rituaaliin? **Oikeuttaako** jokin mahti meitä **muuttamaan** Jumalan sääntämykset, lait ja asetukset, keksien itse "*parempia tapoja*" toimia? ([Jes.24:5](#)) - Katsopa suurta ihmismäärää tässä ahneuden valtakunnassa, kuinka he elävät synneissään, kapakoissaan ja tehden, kuka mitäkin vääryyttä, **piittaa-matta lainkaan Jumalasta** ja Hänen tuntemuksestaan. Kuitenkin heiltä kysytessä, "*kuka kuuluu kirkkoon ja kuka on kastettu,*" he kaikki todistavat ja sammaltavat viinahöyryissään; "*minä ainakin..!*" - Varmasti käsität, ettei heillä ole Jumalan kanssa mitään tekemistä, sen enempää, kuin siivosyntyisellä tai tapakristityllä, joka kulkee vain muodon vuoksi seurakuntien ja kirkkojen tilaisuuksissa. **Ilman Jumalan tuntemusta ja Hänen Poikansa Lunastusta he ovat kadotettuja.**

Oletko sinä Jumalan tuntemuksessa? Joko sinä **uskot Jeesukseen** Kristukseen ja **elät** sitä **todeksi** jokapäiväisessä elämässäsi? – Se on, että teet työsi ja askareesi Herran kanssa, uskossa ja Luottamuksessa Häneen. Se on sen mukaan ojentautumista, jota ei aina etukäteen näe, mutta on kuitenkin uskoa Jeesukseen ja Hänen ikuisiin Sanoihinsa. ([Hepr.11:1](#))

Ellet tunne vielä Jumalaa ja omista sydämessäsi uskoa Hänen Poikaansa, olet kadotettu, olitpa *pappi tai lukkari, rapajuoppo tai siivosyntyinen.* – Tänään **on aika etsiä todellista Jumalan tuntemusta,** Jeesuksen läsnäoloa elämään. Voit tehdä sen rukoillen ja tutustuen Hänen sanaansa Raamatussa. Harjoit- taessasi uskoa ja sitä todeksi eläen nöyrästi ja armon perillisenä, huomaat hyvin pian, että se toimii ja tekee yllättävän hyvää sielullesi ja koko elämällesi!

Vain Jeesuksen läheisyydessä ja Hänen tuntemuksessaan saat levon ja rauhan sielullesi. Tule Hänen tykönsä, elämän ja kaiken hyvyyden ja rakkauden lähteen luokse! Hän ei koskaan työnnä sinua luotansa, jos vain tahdot seurata Häntä vilpittömin ja ehyin sydämin.

